

(ישעה כה) ואמיר ביום ההוא הנה
אלְהִינוּ זֶה קָרְינוּ לוֹ וְגַוּ.

פרשת המן

ויאמר ה' אל משה הנני ממטר
לכם לחים מן השמים. רביה יהודה
פתח ואמר, (תהלים מא) אשרי
משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו
ה'. פסוק זה פרשווה, בשעה
שהאדם שוכב בבית חליו, הרי
נתקף בטהרת השער של המלך -
ראשו בקהל, רגליו באזקים
(ברפוץ), ומה חילוות שומרים אותו
מצד זה ומצד זה, כל איברו
בדחק נחלמים אלה באלה, האכל
העבר ממנה.

באתו המן ממניהם עליו
אפוטרופוס למד עליו וכותה
לפני המלך, שכתוב אם יש עליו
מלאך מליז אחד מנין אלף.
באותה שעה אשורי חילקו של
האיש שנכנס אליו ומלך אותו
דרך להנצל מן הדין. וזה שכתוב
אשרי משכיל אל דל.
איזה יכול להציל אותו? למלךו
דרך חמימים לשוב לפניו אדון, או
נעשה אפוטרופוס עליו למעלה.
ומה שכרו? ביום רעה ימלטהו
ה'. דבר אחר אשרי משכיל אל
dal - מה מה חזק השכר של העני
לפני הקדוש ברוך הוא.

אמר רבוי חייא, פמהתי על
הפסוק הזה שכתוב (שם טט) כי
שמע אל אבירוים ה', וכי אל
אבירוים שומע ולא לאחר? אמר
רבוי שמעון, משום שהם קרובים
יותר למלאך, שכתוב (שם נט) לב
נסבר ונרכחה אלהים לא תבזה,
ואין לך בעולם שהוא שבור לב

אבירוים שומע ולא לאחר. אמר רבוי שמעון
למלך, דכתיב, (תהלים נט) לב נשב ונרכחה אלהים
בעלמא, דאייה תביר לבא במספנא.תו אמר רבוי חייא, כל

מדובר שני, ביום זה ממש דייקא. ובתיב
(ישעה כה) לא אמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קרינו
לו וגוו.

פרשת המן

ויאמר יי' אל משה הנני ממטר لكم לחים מן
השמים. (שםוט טט) רביה יהודה פתח ואמר,
(תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי'. הא קרא אוקימנא ליה, בשעתא
דבר נש שכיב בבי מרעה, הא אתפס
באטרוניא דמלכא, רישיה בקהלרא, רגלי
בכופסירין, (ס"א בטפרא) פמה חילין נטרין ליה,
מהאי גיסא, ומהאי גיסא. שייפוי קלחו
בדוחק, מגיחין אלין באליין. מיכלא אתעדי
מגיה.

בזהו זמנה, פקדין עליה אפוטרופא,
למייף עלייה זכות קמי מלכא,
דכתיב, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליז אחד
מניא אלף. בההייא שעטא, זפאה חולקיה דבר
נש דעתל עלייה, ואוליף ליה ארחה,
לשיזותיה מן דינה. הדא הוא דכתיב אשרי
משכיל אל דל.

יהיך יכול לשזבא ליה, למייף ליה ארחו
דחיי, לאתבא לקמי מאליה, כדין
אתעדי אפוטרופוס עלייה לעילא. Mai
אגירה. ביום רעה ימלטהו יי'. דבר אחר,
אשרי משכיל אל דל, פמה פקיפה אגרא
דמספנא, קמי קדשא בריך הוא.

אמר רבוי חייא, פוחנה על הא קרא דכתיב,
(תהלים טט) כי שומע אל אבירוים יי', וכי אל

אבירוים שומע ולא לאחר. אמר רבוי שמעון
למלך, דכתיב, (תהלים נט) לב נשב ונרכחה אלהים
בעלמא, דאייה תביר לבא במספנא.תו אמר רבוי חייא, כל